

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra filozofie

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce (co se nehodí, škrtněte): ~~diplomová~~/ bakalářská

Posudek (co se nehodí, škrtněte): vedoucího / ~~oponenta~~

Práci hodnotil(a): Mgr. Petr Jirák, Ph.D.

Práci předložil(a): Kryštof Drnec

Název práce: Pojetí duše v dialozích *Faidros* a *Ústava*

1. CÍL PRÁCE (uved'te, do jaké míry byl naplněn):

Práce si klade za svůj cíl představit pojetí duše na vybraných pasážích z Platónových dialogů *Faidros* (245c-256e) a *Ústava* (420b-441e). Cíl práce byl naplněn.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Náročnost práce je bezesporu značná, neboť téma je obsáhlé a vyžaduje rozhled v Platónově myšlení. Autor se snaží popasovat s tímto úkolem, a ne vždy je úspěšný.

Hlavní výkladová linka se zaměřuje na vybrané pasáže z dialogu *Faidros*, ve kterých se autor zabývá zejména podobou a rozdílem lidské a božské duše. Jsou představeny metafory koňského spřežení a duše jako okřídlené bytosti. Autor sleduje oba tyto obrazy, vyzdvihuje rozdíly. Ve svém výkladu se opírá zejména o text Š. Špinky. Je škoda, že není čtenáři nabídnuto vícero badatelských pohledů na tuto tematiku, ačkoliv v poznámkách pod čarou jsou zmiňováni i další zajímaví badatelé z platónských studií.

Poté autor přesune pozornost k Platonově představě o cestách lidských i božských duší, následnému pádu do lidského těla a fenoménu rozpomínání (*anamnésis*). V těchto pasážích se autor opírá o druhý základní sek. zdroj, a to o M. Nussbaum. Text je spíše popisné povahy, výklad se nedostane na hlubší rovinu, aby uvažoval či dokonce polemizoval s Platonem.

V tomto místě se dle mého názoru nabízelo ukončit výklad (kap. 7) a přistoupit již k analýze vybraných pasáží *Ústavy*. Kolega Drnec však projevils velkou chuť v práci nad pasážemi z dialogu *Faidros* pokračovat. Výhoda tohoto rozhodnutí spočívá v tom, že obrazy černého a bílého koně poté dostávají konkrétní, praktický smysl (kap. 8-10). Je představen rozdíl v chování člověka, který je ve svém jednání veden vozatajem a bílým koněm, a naopak toho, který je stržen silou koně černého. Výklad se tak od metafyzického obrazu duše přesunul na rovinu etickou – lidskou. Po rétorické stránce jsou tyto pasáže nejzdařilejší.

Nevýhoda tohoto rozhodnutí spočívá v tom, že autorovi pak nezbyly síly na řádné zpracování pasáží z *Ústavy* a poté čas a odstup na řádnou komparaci. Obojí sice proběhne, ale oproti kapitolám 2-10 se jedná o rychlý popis. Samotný výklad (kap. 8-10) trpí zjednodušením a v tak rozsáhlém dialogu jako je *Ústava*, nemá autor šanci na tak malém prostoru podat obsáhlejší výklad. Nicméně tyto pasáže lze považovat za základně funkční. Autor se v nich opírá zejména o G. Annas, bohužel však zkratkovitě a nedostatečně.

Samotná komparace shrnuje a porovnává oba modely duše. Nejedná se o vhléd do problematiky platónských studií, autor spíše popisuje odlišnosti, které z jeho výkladu vyplynuly. I v tomto ohledu si vypomáhá sekundární literaturou, ale potenciál vybraných badatelů není představen.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Psaný jazykový projev není silnou stránkou autora. Věty působí mnohdy kostrbatě a jsou na hraně funkčnosti. Sdělení se v nich snadno ztrácí. Jako vedoucí práce jsem byl svědkem vývoje kolegy Drnce a musím zdůraznit, že projevoval úsilí na svém jazykovém projevu pracovat a zlepšovat jej. Závěrečný text je o mnoho dále než předchozí pokusy, které jsem během konzultací četl. Přesto se v textu objevují gramatické chyby, chyby v interpunkci či překlady. Není to však natolik zásadní, aby to rušilo samotné jeho čtení. Tento aspekt se v menší míře přenáší i do poznámkového aparátu. Autor odkazuje zcela funkčně, ale není pozorný. Seznam literatury je naopak bez chyb.

Autor pracuje s dostatečným množstvím sekundární literatury, mnohé zdroje jsou cizojazyčné. Jejich použití není však vždy náležitě vytěženo. K debatě nad různými badatelskými přístupy se čtenář nedostane.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Celkový dojem z předloženého textu je smíšený. Na jedné straně prosvítá velká snaha porozumět obtížnému tématu. Autor svůj text píše se zaujetím, samotná platónská tematika k němu promlouvá a má chuť se učit. Svůj text se snaží opírat o kvalitní sekundární literaturu, ale ne vždy je schopen přenést řádně myšlenky badatelů do svého textu. Jako vedoucí práce jsem byl však svědkem narůstajícího úsilí ve všech směrech. Text postupně zkvalitňoval. Na straně druhé je slabinou textu neproporčnost výkladových pasáží. I přes mé upozornění nezbyl čas řádně dokončit vyklad pasáží z *Ústavy*. Jak bylo zmíněno, ani po formální stránce není text bez chyb a samotná rétorická úroveň textu je kolísavá. V některých kapitolách je výklad zdařilý, v některých kostrbatý. Čtenář je spíše svědkem boje autora, jak zachytit a dobře zpracovat své téma než kritického odstupe a promyšleného zpracování.

Celkově se domnívám, že text splňuje úroveň bakalářské práce.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

- 1) V závěru práce píšete: „Pro Platóna je duše středobodem jeho celé filosofické koncepce.“ Můžete vysvětlit, proč?
- 2) Pokud byste kriticky poodstoupil od vybraných pasáží z *Faidra*, v čem podle Vás spočívá rétorická přesvědčivost obou metaforických obrazů duše? Proč bychom je měli vzít vážně, a ne pouze jako filosofickou hru či prostě interpretaci?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

Navrhuji mezi **velmi dobře** a **dobře** s přihlédnutím k obhajobě a odpovídám na mé otázky.

Datum: 25.5.2024

Podpis: